SCRIMA NOASTRĂ ÎN 1961

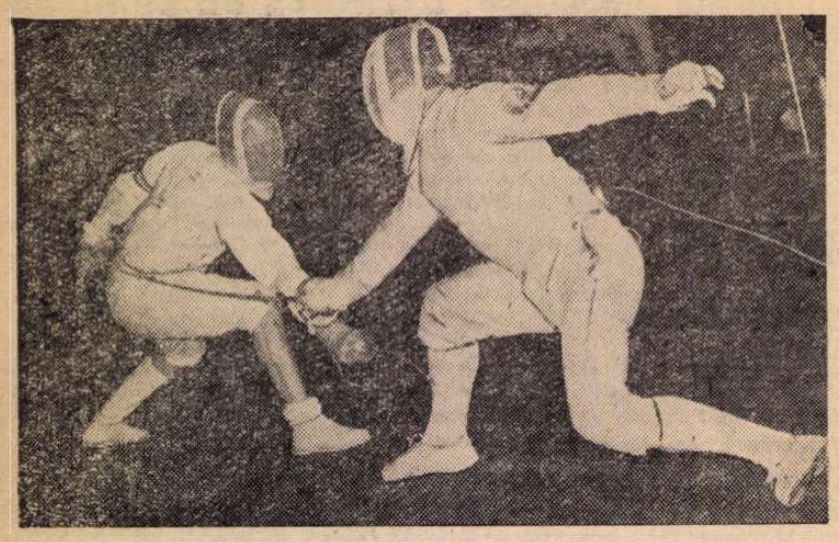

Unul dintre cele mai aplaudate asalturi din întîlnirea internațională de scrimă R. P. Română — R. S. S. Bielorusă desfășurată anul trecut în Capitală a fost și cel dintre floretiștii Sorin Poenaru și Igor Pavlovski

Anul 1961 a coincis cu o serie de frumoase realizări oglindite pe de o parte în valoarea tot mai ridicată pe care au arătat-o trăgătorii noștri în cadrul concursurilor cu caracter intern, iar pe de altă parte în succesele dobîndite în confruntările pe plan internațional.

Deși sistemul competițional nu este tocmai potrivit — el nereușind să angreneze pe parcursul unui an un număr cît mai mare de scrimeri (în special de trăgători tineri) — s-a observat, totuși, o îmbunătățire calitativă în special la capitolul tehnică și tactică. Într-adevăr, scrimerii noștri, mai ales cei care au participat la finalele campionatelor republicane, au avut un bagaj de cunoștințe superior anilor precedenți. De asemenea, trebuie să relevăm lupta dîrză care s-a dat în mai toate întrecerile, la majoritatea probelor, campionii fiind cunoscuți abia la ultimele asalturi. Trebuie menționat, în sfîrșit, faptul că o bună parte dintre finaliștii campionatelor republicane sînt la o vîrstă cînd ne dau speranțe într-o comportare tot mai bună (C. Nicolae, N. Roz, Ana Ene, O. Vintilă, Gh. Culcea). Alături de trăgătorii consacrați (Mureșanu, Zilahi, Szabo, Lazăr, Stelian, Mustață) aceștia au contribuit la succesul deplin al celei mai importante competiții interne.

Cu toate acestea, trebuie subliniat faptul că antrenorii noștri nu s-au străduit totdeauna — la nivelul posibilităților lor — să pregătească un număr mai mare de trăgători, de unde ar fi rezultat o luptă și mai strînsă în fazele preliminare ale campionatelor republicane. Mulți dintre trăgătorii consacrați n-au avut adversari care să le creeze dificultăți în calificare. În concursurile orășenești și de zonă, în special, trăgătorii consacrați s-au calificat de drept, concursurile constituind pentru ei aproape o simplă formalitate.

Dat fiind că în anul competițional 1962 sistemul de disputare a campionatelor republicane va rămîne același, se recomandă antrenorilor mai multă preocupare pentru angrenarea unui număr sporit de trăgători în lupta pentru calificarea în fazele superioare ale competiției. Totodată, antrenorii — ne referim mai ales la cei care, în ultimii ani, n-au dat elemente de valoare republicană — să-și intensifice activitatea, să contribuie la creșterea permanentă a valorii scrimerilor noștri, a componenților lotului nostru reprezentativ. Printre cei vizați sînt antrenorii Ad. Pelegrini și Ad. Gurath. Ei conduc la Cluj un centru cu o puternică tradiție, dar care, în ultimii ani, bate pasul pe loc. (Excepție — cele două titulare ale echipei reprezentative de floretă, Szabo și Lazăr). De asemenea, putem pretinde rezultate mai concludente și de la unii antrenori mai tineri, dar cu un stadiu apreciabil în această muncă. Este vorba de A. Kovacs (Carei), O. Feisthamel (Timișoara), P. Cînju (Craiova). Aceștia ar trebui să urmeze exemplul unor antrenori mai în vîrstă, ale căror rezultate sînt constant bune (Al. Csipler — Satu Mare).

În ce privește Capitala, cel mai puternic centru de scrimă al țării, unde își desfășoară activitatea nu mai puțin de 11 antrenori grupați în șase secții, lucrurile se prezintă sub nivelul cerințelor. Cele cîteva elemente tinere cresc ute în ultimii ani (Tiu, Costescu, Bejan, Chira, Păunescu, Stanca, Iercoșan, Costache) nu justifică suficient activitatea unui colectiv de antrenori care cuprinde pe cei mai cunoscuți specialiști în materie și din care fac parte A. Pelegrini, N. Marinescu, A. Vîlcea, C. Panescu, Ruxandra Ionescu, Ion Istrate etc. Este foarte adevărat că o bună parte din munca acestor antrenori este dirijată către desăvîrșirea pregătirii trăgătorilor fruntași. Totuși, aceasta nu scuză lipsa de preocupare față de creșterea elementelor de perspectivă.

În ce privește comportarea scrimerilor noștri pe plan internațional, ea poate fi apreciată ca pozitivă. Locul III obținut la „mondialele" de la Torino prin echipa de floretă fete (Vicol, Ene, Szabo, Lazăr, Sachelarie), locul I la Universiada de la Sofia ocupat de aceeași echipă, rezultatele înregistrate în cadrul concursului internațional al R.P. Romîne prin Szabo, Mureșanu și Stelian, victoria trăgătoarelor noastre asupra echipei Italiei și rezultatul de 8—8 (meci pierdut la o singură tușă !) în fața redutabilei formații a R. P. Ungare, victoriile asupra echipelor R.S.S. Bieloruse și R.S.S. Lituaniene și, în sfîrșit, rezultatele dobîndite de echipa clubului sportiv Steaua la Spartachiada Armatelor prietene de la Budapesta și apoi în întîlnirea bilaterală cu Honved, de la București, oglindesc acest bilanț pozitiv.

Se înțelege că succesele puteau fi și mai mari, dacă s-ar fi acordat o atenție și mai susținută tuturor probelor, dacă toți trăgătorii s-ar fi pregătit mai conștiincios și ar fi privit totdeauna cu simț de răspundere concursurile, indiferent de valoarea adversarilor.

Ce avem de făcut în 1962 ?

Dat fiind că scrima este o disciplină cu o activitate competițională continuă, anual organizîndu-se campionate mondiale pentru seniori, Criteriul mondial pentru tineret ca și o suită întreagă de mari competiții internaționale în care scrimerii noștri sînt chemați să participe, se cere din partea Biroului federal, a antrenorilor și în special a sportivilor o muncă și mai temeinică. Este necesar ca aceasta să înceapă încă de pe acum, astfel ca în ajunul primelor „examene" sportive internaționale, trăgătorii noștri să se afle în plenitudinea puterilor. Numai astfel, rezultatele obținute în anul precedent vor putea fi nu numai confirmate, ci și depășite.

Faptul că trăgătorii noștri pot fi capabili să ocupe primele locuri la Criteriul mondial de scrimă al tineretului și de asemenea ca echipa feminină de floretă să se angajeze în mod direct în lupta pentru cucerirea titlului mondial sînt motive în plus pentru desfășurarea unei munci de instruire — continuă, conștiincioasă, stăruitoare. În această direcție se recomandă respectarea unei planificări riguroase, organizarea mai judicioasă a antrenamentelor, participarea activă și conștientă la toate concursurile de pregătire. Se impune, în același timp, să existe mai multă preocupare din partea membrilor Biroului federal, ai comisiilor și colegiilor centrale pentru munca de îndrumare și control.

Sîntem convinși că, printr-o activitate entuziastă, prin imboldul pe care ni-l oferă rezultatele obținute pînă acum, succesele în anul în care am pășit vor fi și mai însemnate. Avem datoria de cinste de a răspunde cum se cuvine grijii pe care partidul și guvernul o acordă mișcării noastre sportive, contribuind prin succesele dobîndite la creșterea gloriei sportive a patriei.

DIONISIE TEPȘAN
secretar general al F. R. Scrimă

HANDBAL în 7

Cupa Campionilor Europeni

În așteptarea meciurilor Știința București—Rapid București

Pentru prima oară în *„Cupa Campionilor Europeni"* la handbal în 7, două echipe aparținînd aceleiași țări își dispută calificarea pentru turul următor. Desigur nu vă este străin cazul. Joi, în sala I.M.F. din Tg. Mureș cele mai bune formații feminine de handbal în 7 din țară, *Știința București* — deținătoarea trofeului — și *Rapid București* — actuala campioană — vor sta pentru prima oară față în față în disputa lor care va hotărî cea de a patra semifinalistă (după R.S.V. Mülheim din R.F.G., Spartak Sokolovo Praga și O.R.K. Belgrad) a competiției.

Meciurile *Știința-Rapid* au pasionat întotdeauna miile de iubitori ai acestui sport din țara noastră, ele constituind o frumoasă tradiție în handbalul nostru feminin. O scurtă incursiune în istoricul partidelor dintre aceste două echipe în ultimii trei ani ne oferă o situație interesantă. Din 8 jocuri disputate, feroviarele au cîștigat 5, iar jucătoarele de la Știința două, o partidă terminîndu-se la egalitate.

In campionatul republican ediția 1959—1960, Rapidul a cîștigat cu 9—6 (4—3) meciul disputat în faza regională, iar Știința cu 6—4 (4—2) cel din turneul final, care i-a adus acesteia titlul de campioană republicană și dreptul de participare în „C.C.E.". Meciurile din următorul campionat republican, ediția 1960—1961 (desfășurat pentru prima oară sub forma tur-retur) au prilejuit Rapidului alte două victorii : 8—6 (4—3) în tur și 8—4 (3—1) în retur.

Tot în sezonul 1960—1961, Știința și Rapid s-au mai întîlnit de 3 ori în cadrul *„Cupei de iarnă"*. In faza orășenească, rapidistele au învins (în tur) cu 10—6 (6—4), iar handbalistele de la Știința (în retur) cu 6—5 (2—3). Partida din cadrul turneului final, care a decis cîștigătoarea competiției, a revenit tot Rapidului cu scorul de 5—2 (3—1).

Ultima întîlnire dintre aceste două formații a avut loc în turul campionatului, ediția 1961—1962. Atunci, deși au condus la pauză cu 8—4, rapidistele au fost nevoite să se mulțumească în cele din urmă cu un rezultat egal : 8—8. Așadar...

RAPID	8	5	1	2	57:44	11
ȘTIINȚA	8	2	1	5	44:57	5

Rapidul este deci în avantaj, prin prisma clasamentului general. Dar pronosticurile de acest gen nu pot fi niciodată sigure...

(a. v.)

In „Cupa de iarnă"

Pauză pînă în luna februarie

După cele două etape desfășurate sîmbătă și duminică, echipele masculine din Capitală angajate în „Cupa de iarnă" au luat și ele o scurtă vacanță pînă în luna februarie. Bun prilej deci pentru un scurt bilanț.

Participarea dinamoviștilor în prima grupă nu lasă nici un dubiu în ceea ce privește ocupanta locului I. In schimb pentru cel secund, care asigură participarea în turneul final, lupta este foarte strînsă. Pornită din start puternic, Știința pare să-și fi epuizat rezervele, în timp ce Steaua, care se apropie din ce în ce mai mult de adevărata sa valoare, a preluat locul II, cu șanse sporite de a-l menține pînă la sfîrșit.

In seria a doua însă, întrecerea este extrem de pasionantă. Trei echipe și anume Metalul „23 August", I.T.B. și C. S. Școlar (învingătoare în ultimele două partide) au pretenții justificate la locul I.

Grupa feminină este dominată de departe de Știința și Rapid și numai meciurile lor directe, care vor avea loc la reluarea competiției vor decide ordinea primelor două clasate. Pînă atunci însă, cele două formații fruntașe ale handbalului nostru feminin vor avea în această săptămînă, la Tg. Mureș, două importante confruntări în cadrul C.C.E. Iată cum arată clasamentele după ultimele partide:

MASCULIN — GRUPA A

1. Dinamo	4	4	0	0	104: 64	8
2. Steaua	4	2	0	2	85: 76	4
3. Știința	4	1	1	2	81: 88	3
4. Rapid	4	0	1	3	70:112	1

GRUPA B

1. Metalul „23 August"	4	3	0	1	97:95	6
2. I.T.B.	4	2	0	2	99:93	4
3. C.S.S.	4	2	0	2	91:90	4
4. Fl. Roșie	4	1	0	3	87:96	2

FEMININ

1. Știința	3	3	0	0	60:15	6
2. Rapid	3	3	0	0	51:22	6
3. I.T.B.	3	2	0	1	33:21	4
4. Progresul	3	1	0	2	19:28	2
5. Vestitorul	3	0	0	3	19:56	0
6. Confecția	3	0	0	3	15:55	0

VOLEI

La jumătatea campionatului feminin

Acum, la încheierea primei părți a campionatului feminin de volei, se cuvine să aruncăm o privire retrospectivă asupra celor șapte etape disputate, să scoatem în evidență părțile pozitive arătate de întrecerea celor 16 echipe, ca și direcțiile în care trebuie să se îndrepte atenția antrenorilor pentru a remedia lipsurile ce au ieșit la iveală.

Concluzia care a reieșit la sfîrșitul turului a fost aceea că voleiul nostru feminin încă nu a făcut saltul așteptat (de mai multă vreme) pe scara creșterii valorice. Este însă adevărat că această disciplină sportivă nu se mai află în situația de acum 2—3 ani, cînd era greu să se alcătuiască chiar și o bună echipă reprezentativă. Alături de campioana țării, Dinamo București, această jumătate de campionat a evidențiat puternic și o formație din provincie: Farul Constanța, care a făcut progrese deosebite în ultimul timp. Dintr-o echipă care cu două campionate în urmă încerca să scape de retrogradare, formația constănțeană a ajuns acum una dintre fruntașele categoriei A. Este drept, și echipa și-a mai schimbat componența, dar a contat foarte mult munca antrenorului și sprijinul acordat de club. De aceea nimeni nu trebuie să se mai mire că la Constanța asistă cîte 2000 de spectatori la fiecare meci de volei !

Dar să revenim la concluziile care se pot trage după disputarea meciurilor din turul campionatului feminin de volei. S-a putut observa că majoritatea antrenorilor nu se preocupă de selecționarea unor jucătoare cu talie înaltă, cu calități fizice deosebite, fără de care voleiul feminin modern nu se poate juca. Dacă unele echipe, printre care C.S.M. Cluj, Dinamo București, Știința Cluj și Farul Constanța, au o înălțime medie bună (ar trebui și mai bună !), altele au rămas în urmă în această privință. Să amintim despre un singur element al voleiului, despre blocaj. Cum poate fi el efectuat în bune condițiuni, dacă unele jucătoare au cu puțin peste 1,50 m înălțime ? Antrenorii formațiilor C.S.O. Craiova, C.S.M.S. Iași, Progresul București etc. trebuie să se preocupe și mai mult de îmbunătățirea înălțimii medii a echipelor de care se ocupă.

Dar în campionatul nostru feminin mai sînt și alte lucruri care trebuie îmbunătățite. Este vorba de faptul că o serie de formații care activează de mai multă vreme în categoria A, au puține perspective de progres. De altfel, ele s-au menținut aproape tot timpul pe locuri codașe în clasament, incursiunile lor în partea de sus fiind rarisime. Cauzele — după părerea noastră — sînt două : fie lipsa de perspectivă a jucătoarelor combinată cu pregătirea insuficientă (C.S.M.S. Iași, Progresul București), fie lipsa de perspectivă a voleibalistelor din cauza vîrstei (Sănătatea București). Ar fi de dorit ca federația de specialitate să introducă mai repede acea obligativitate a echipelor de a folosi în formație jucătoare tinere și cu o înălțime acceptabilă voleiului modern.

Aproape că nu a fost meci feminin în care să nu iasă la iveală numeroasele greșeli comise la primirea balonului. Cercetînd foile de arbitraj și adunînd toate aceste greșeli, se poate ajunge la cifre impresionante. Aceasta scoate în evidență și faptul că în orele de pregătire, majoritatea antrenorilor au neglijat exersarea primirii serviciului. Ne amintim, de pildă, meciul dintre Progresul București și C.S.O. Craiova, în care cîteva seturi au fost decise de greșelile făcute la primirea serviciului. Această deficiență are repercusiuni asupra construirii atacurilor — și deci, într-o înlănțuire directă, — asupra calității voleiului nostru feminin. Dar asupra acestei chestiuni — aceea a primirii și pasării mingii — vom reveni mai pe larg într-un număr viitor.

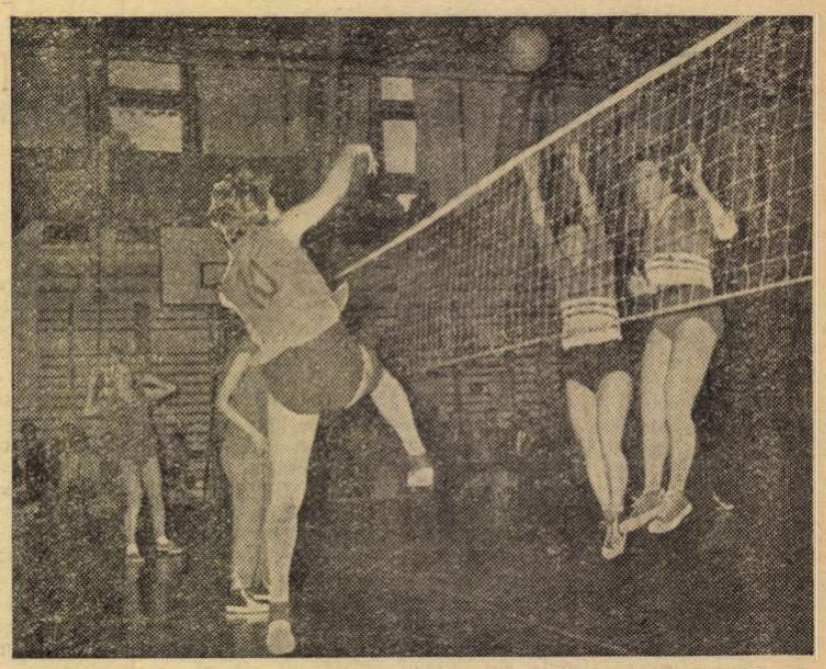

Fotoreporterul nostru a surprins (cu prilejul meciului Metalul București — Voința M. Ciuc) o imagine care ar putea fi intitulată „foto critică". De ce ? Priviți la blocajul defectuos al jucătoarelor din Miercurea Ciuc și la lipsa dublajului la echipa bucureșteană

Foto : Paul Romoșan

Înainte de a încheia aceste rînduri trebuie să arătăm că o serie de jucătoare tinere s-au afirmat puternic cu prilejul acestui campionat: este vorba de Ileana Enculescu (C.S.O. Craiova), o jucătoare cu mari posibilități, dar care va trebui să învețe toată gama procedeelor tehnice ale voleiului, pentru că în momentul de față ea le stăpînește în special pe cele la fileu ; apoi, Ada Ionaș (Farul Constanța), Angela Dancu (Dinamo București), Renate Mischenger (Olimpia Brașov), Ileana Roman II (C.S.M.S. Iași) etc.

MIRCEA TUDORAN